

தமிழர் பண்பாட்டு அடையாளங்களில் விருந்தோம்பல் HOSPITALITY IN TAMIL CULTURAL IDENTITY

செந்தில்குமார். க

உதவிப் பேராசிரியர் தமிழ்த்துறை (முதுகலை)

விருதுநகர் இந்து நாடார்கள் செந்தில்குமார் நாடார் கல்லூரி,

விருதுநகர் -626001.

மின்னஞ்சல்: senfolkphd@gmail.com

ஆய்வுச் சுருக்கம்

“மருந்தே ஆயினும் விருந்தோடுண்” என்கிறார் ஓளவையார் அதாவது நாம் உண்கின்ற உணவை புதிதாய் வருகின்றவர்களுக்கும் கொடுத்து உபசரிக்கும் பண்பு தமிழர்களுக்குரியதாகும். இட்டு கெட்டவர் யாரும் இல்லை” என்று கூறுவார்கள். அந்தளவிற்கு தானமும் தர்மமும் தலைகாக்கும் என்பது மரபு அதன் வாயிலாகவே ஈகை பண்பு, அடுத்தவர்க்கு உணவளிக்கும் உயரிய மாண்பு தமிழர்களிடம் காணப்படுகிறதுசங்க . இலக்கியங்கள், தொல்காப்பியம், திருமந்திரம், அகத்தியம், திருக்குறள் என பல நூல்கள் விருந்தோம்பலை பற்றி அழகாக கூறுகின்றன. இக்கட்டுரையில் பண்டைத் தமிழர்களின் விருந்தோம்பல் பண்பு அவற்றின் பெருமைகள் இன்றைய நிலை போன்றவற்றை காணலாம்.

சிறப்புச் சொற்கள்

தமிழ், தமிழர், தமிழர் பண்பாடு, பண்பாட்டு அடையாளம், விருந்தோம்பல்.

Abstract

“Even if it is medicine, it is said to be hospitality,” says Olavayiar, meaning that the quality of serving food to newcomers is inherent to Tamils. They say, “No one is despicable.” This reflects that both generosity and righteousness are protected by tradition, and through this, the virtue of giving to others is prominently seen among Tamils. Classical literature, Tholkappiyam, Tirumandiram, Agathiyam, Tirukkural, and many other texts beautifully articulate the concept of hospitality. In this article, one can observe the characteristics of the ancient Tamils' hospitality, its greatness, and its current state.

Keywords

Tamil, Tamils, Tamil Culture, Cultural Identity, Hospitality.

பண்பாடு விளக்கம்

‘ஆங்கிலத்தில் வழங்கும் culture என்ற சொல்லுக்கு இணையாக தமிழில் பண்பாடு என்ற சொல் ஆளப்படுகிறது. இச்சொல்லை இப்பொருளில் முதலில் பயன்படுத்தியவர் ரசிகமணி டி.கே. சிதம்பரநாத முதலியார் ஆவார். ‘பண்பாடு’ என்ற சொல்லிலிருந்து இச்சொல் தோற்றம் பெற்றது என்பர். பயிர் செய்வதற்கு ஏற்றவாறு நிலத்தை பக்குவப்படுத்துதல் பண்படுத்துதல் எனப்படும். அது போல் உள்ளத்தை பக்குவப்படுத்துவதற்கு பண்பாடு என்று பெயர் என நூல்கள் விளக்கம் தருகிறது.

‘பண்பாடு குறித்து தமிழறிஞர் தெ.பொ மீனாட்சி சுந்தரனார் கூறும் விளக்கம் ஈண்டு சிந்திக்க தக்கது பெரும்பாலும் சிறந்த வாழ்க்கைக்கு அடிப்படையாக அமைகின்ற உள்ள பாங்கின் வெளிப்பாட்டையே பண்பாடு என்கிறோம். அந்த வெளிப்பாடு சுவையுடையவனாகவும் நடையுடை பாவனைகளாகவும் தோன்றும். அப்பண்பாடு இல்லாதவனை காட்டுமிராண்டி என்கிறோம். வாழ்வின் பல பல போக்குகள் அமைந்த பல்வேறு நிலைகளையும் இந்த பண்பாடு என்பது குறிக்கும்.’¹

தமிழர்களின் பண்பாடு

தமிழர்களின் பண்பாட்டு கூறுகள், (காதல், வீரம், நட்பு, விருந்தோம்பல், ஈகை, கொடை, கற்புடமை, உலக ஒருமைப்பாடு) இலக்கியங்கள் போன்றவை காலத்தின் கண்ணாடி என கூறப்படுகிறது. பாவாணர் கூறுவது போல, பண்பாடு என்பது திருந்திய ஒழுக்கம், நாகரிகம்

என்பது திருந்திய வாழ்க்கை. முன்னது ‘அகக்கூறு’ பின்னது ‘புறக்கூறு’. நாகரிகம் சேர்ந்த பண்பாடுண்டு , நாகரிகம் இல்லாத பண்பாடுமுண்டு . தமிழர் பண்பாடு இவ்விரண்டிலும் மெச்சத்தக்கது. தமிழர் வாழ்வை அகவாழ்வு, புறவாழ்வு என இரண்டாக இலக்கணம் வகுத்து வாழ்ந்தமை பண்பாட்டின் சிகரமாகக் கருதப்படுகிறது.

தான் தோன்றிய கால மக்களின் நாகரிகம், பண்பாடு, பழக்கவழக்கங்கள், வாழ்க்கை முறை, அரசு, அமைச்சர், ஆட்சிமுறை, போர், வீரம், காதல் போன்றவற்றை நமக்குக் காட்டி நிற்கின்றன .விளைகின்ற நிலத்தை உழுது பண்படுத்துவதுபோல மக்கள் தம் வாழ்க்கையினை நெறிப்படுத்துவதே பண்பாடாகும் .தமிழர் பண்பாடும் அத்தகையதே .

அதாவது “அறம், பொருள், இன்பம், வீடு” என்பவற்றை பின்பற்றி வாழ்வதே வாழ்க்கை பண்பாடாகும் . “அழுக்காறு அவா வெகுழி இன்னாச்சொல் நான்கும் இழுக்கா இயன்றது அறம்” என தமிழ்ப் பண்பாடு இதனை அறம் சார்ந்தது என்ற செய்தியை வள்ளுவர் இந்த உலகுக்கே எடுத்து காட்டுகிறார்

பண்டைத் தமிழர்களும் விருந்தோம்பலும்

**“மோப்பக் குழையும் அனிச்சம் முகந்திரிந்து
நோக்கக் குழையும் விருந்து”²**

அதாவது நம் வீடு தேடி வருகின்ற விருந்தாளிகளை நண்பர்களை உறவினர்களை மகிழ்வோடு இருகரம் கூப்பி வரவேற்க வேண்டும் என்கிறார் வள்ளுவர். விருந்தினர்களை உபசரிப்பது பெரும்பாக்கியம் என்கிறார். விருந்தோம்பல் இல்லாதோரை மடைமையுடையோர் என்று வள்ளுவர் குறிப்பிடுகிறார். இதனை

**“உடைமையுள் இன்மை விருந்தோம்பல் ஓம்பா
மடமை மடவார்கள் உண்டு”³**

என்கிறார். அந்தளவிற்கு விருந்தோம்பலை தமது பாக்கியமாக கருதியவர்கள் தமிழர்கள். மேலும் சங்க இலக்கியங்களிலும் எட்டுத்தொகை நூல்களான அகநானூறு, புறநானூறு ஆகிய நூல்களில் விருந்தோம்பலின் சிறப்பு தொடர்பாக அதிகம் பேசப்படுகிறது.

தம்மை நாடிவரும் விருந்தினரை இன்முகத்தோடு வரவேற்று உண்டி முதலியவைகளை அளித்து மிக்க அன்போடும், ஆர்வத்தோடும் அவர்களை உபசரிப்பது இவ்வாழ்வார்க்குரிய தலைசிறந்த பண்பாடாகப் பழந்தமிழகம்

போற்றுகிறது இதனைத்தான் தொல்காப்பியம் . 'விருந்து புறந்தருதல்' என மனைவிக்குரிய மாண்புகளில் ஒன்றாக கூறுகிறது இவ்விருந்தோம்பலை . புறநானூறு பல இடங்களில் சிறப்பித்து பாடுகிறது

உறவினரும் நண்பருமின்றி புதிதாய் வருபவரையே 'விருந்தினர்' என்று தமிழ் மக்கள் கருதினர் புறநானூற்றிலும் . 'வருநர்க்கு வரையா' 'வருவிருந்தயறும்' முதலிய சொற்றொடர்கள் விருந்தினர் என்பவர் புதியவர் என்பதை உணர்த்துகின்றன . இவ்வாழ்க்கையுடைய மகளிர்க்கு விருந்தோம்பி வாழ்வதே சிறப்புடையதாகக் கருதப்பட்டது . 'விரும்பினள்' 'மனையோள்' 'விரும்பி' போன்ற சொற்றொடர்கள் இவ்வாழ்க்கையை மேற்கொண்ட மகளிர் முகமலர்ச்சியுடன் விருப்பத்தோடு விருந்தினரை வரவேற்று உபசரித்தனர் என்பதைச் சுட்டுவதாக அமைந்துள்ளன.

இல்லறத்தார் விருந்தோம்பலிருத்தல் மண வாழ்க்கைக்குக் குற்றமாகக் கருதப்பட்டதுவரும் விருந்தினருக்கு சுவையான உணவளித்து . விருந்தோம்புவது பழியற்ற வாழ்க்கை என்பதை,

'வருநர்க்கு வரையா வசையில் வாழ்க்கை'⁴

என்ற அடியால் என்ற புலவர் 'ஊன் பொதி பசங்குடையார்' . அறிவுறுத்துகிறார்

போரில் இறந்துபட்ட வீரனுக்கு அவன் பெயர் பொறித்த நடுகல் நடுவது பழங்காலத் தமிழ் மரபுஅவ்வீரனைத் தெய்வமாகக் கருதி . அந்நடுகல்லை வழிபடுவதும் அக்கால மரபு வேந்தனுடன் வீரன் ஒருவன் அவன் மனைவி விருந்தினர்கள் வீட்டிற்கு வர . போருக்குச் சென்றிருந்தான் வேண்டும் அவர்களை உபசரிக்க வேண்டும் என்று நடுகல்லைத் தொழுது வழிபட்டாள் விருந்தோம்பலாகிய அறத்தைச் செய்தால் தன் கணவன் வெற்றியுடன் திரும்பி வருவான் என்ற நம்பிக்கையோடு அவள் நடுகல்லை வழிபட்டாள் என்பது இதனின்றும் அறியலாம் விருந்தோம்பலாகிய அறம் . எத்துணைச் சிறப்புடையதாகப் போற்றப்பட்டது என்பதை இது உணர்த்துகிறது.

போருக்குச் சென்றிருந்த வீரன் ஒருவனின் மனைவி தனக்குரிய அறத்தை வீட்டின் கண்ணிருந்து செய்து வந்தால் அப்பொழுது அவள் தன்

வீட்டிற்கு விருந்தினராக வந்த பாணனிடம் பொழுதும் மறைந்தது என்னிடம் இருப்பது பழைய முயல் கறியாக இருந்தாலும் தருகிறேன் அதனை உண்டு இங்கே இருந்து செல்க என்று உபசரிக்கிறாள்.

முயல்கூட்ட வாயினுந் தருகுவேம் புகுதந் தீங்கிருந் தீமோ முதுவாய்ப் பாண்

அது போல் மற்றொரு பாடலில் ஒரு வீரனுடைய மனைவி விருந்தினராக வந்த பாணருக்கும் அப்பாணர்களுடன் வந்த மற்றவர்களுக்கும் விருந்தளிக்கச் சிறந்த உணவுப் பொருட்கள் இல்லை இருப்பினும் மடுக்கரையில் சிறுவர்கள் பிடித்துக் கொண்டு வந்த உடும்பினது தசையைப் பெய்து சமைக்கப்பட்ட தயிரோடு கூடிய கூழைக் கொடுத்து உன்பிக்கின்றாள்.

வேட்டச் சிறாஅர் சேண் புலம் படராது,
படப்பைக் கொண்ட குறுந் தாள் உடும்பின்
விழுக்கு நிணம் பெய்த தயிர்க் கண் விதவை,
யாணர் நல்லவை பாணரொடு, ஓராங்கு
வரு விருந்து அயரும் விருப்பினள்⁶

விருந்தாற்றுவற்கு ஒரு பொருளும் இல்லை என்றாலும் தினைக்கதிரில் விதைக்காக விடப்பட்டவற்றைக் கொண்டு வந்து குற்றி உணவாக்கித் தந்தனர் அச்செயலில் அவர்கள் சிறிதும் தவறவில்லை .

குறித்துமாறு எதிர்ப்பை பெறாஅ மையின்
குரல்உணங்கு விதைத்தினை உரல்வாய்ப் பெய்து
சிறிது புறப்பட்டன்றோ விலள்; தன்னூர்
வேட்டக் குடிதொறுங் கூட்டு⁷

வருபவர்களின் மனவிருப்பத்தை இல்லறத்துப் பெண்கள் தம்மால் இயன்றளவு அவர்களுக்கு உணவளித்துத் தன் வீட்டில் தங்கிச் செல்லுமாறு கூறும் பண்புள்ளங் கொண்டவர்களாக இருந்தனர்.

இராமனும் சீதையும் நாட்டை விட்டனர், காட்டையடைந்தனர் . இலங்கையை .அங்கே சீதை இராவணனால் சிறையெடுக்கப்பட்டாள் இலங்கையில் .இராமன் காட்டில் தனித்து வருந்தினான் .அடைந்தாள்

அவள் கவலை . இருக்கும் சீதையின் கவலைக்கோ ஓர் எல்லையில்லை சென்றது எவ்விதத்தில்? “காட்டில் நாம் இருந்த குடிசைக்குப் பல துறவிகள் விருந்தாக வருவார்களே, அவர்களின் நிலை என்ன? அவர்கட்குச் சமைத்துப் பரிமாறுபவர் யாவர்? அங்கிருந்து அவர்க்குத் தொண்டு செய்வதற்கும் முடியாமற் போனதே அவ்விருந்தினரைக் கண்டதும் உணவு . முதலியவற்றால் மகிழ்வித்தற்கின்றி நம் கணவர் மனம் என்ன பாடுபடுகின்றதோ அங்கு” என்றெல்லாம் பல எண்ணிக் கவலை அடைந்தாள்இதனை .

“அருந்து மெல்லடகு யாரிடம் அருந்துமோ என்றழுங்கும்
விருந்து கண்டபோது என்னுறு மோஎன விம்மும்
மருந்தும் உண்டுகொல் யான்கொண்ட நோய்க்கென
மயங்கும்

இருந்த மாநிலம் செல்லரித்*

என்னும் கம்பரின் உருக்கமான பாடலால் அறியலாம்தமிழ்ப் . பண்பாட்டில் ஊறி வளர்ந்து வாழ்ந்த கம்பர், சீதையின் வாயிலாக விருந்தோம்பியதை வற்புறுத்தியதில் வியப்பொன்றும் இல்லையன்றோ? என்பதை அறியலாம்.

விருந்தினர்களுக்கு பரிசு பொருள் அளித்தல்

இல்வாழ்க்கையே மேற்கொண்டோர் வரும் விருந்தினர்களுக்கு சுவை மிகுந்த உணவளித்து விருந்தோம்பியதோடு அவர்களுக்குப் பரிசு பொருளும் தந்து உதவும் பண்பாடு பெற்றிருந்தனர் என்பதைப் புறநானூறு உணர்த்துகிறதுஇல்லறத்தை மேற்கொண்டோர் தம் இல்லங்களில் வந்து . அறுசுவை உணவு உண்ணப் பலரையும் அழைப்பர் சங்கை நுண்ணிதாக அறுத்தாற் போன்று தூய வெண்ணிறமான அரிசியால் ஆக்கிய சோற்றையும்நெய்யால் சமைத்த கறியையும் முதிர்ந்த தயிரால் அமைத்த , துவையலையும் உண்ண விரைந்து வாருங்கள் வந்து உண்பவர்களுக்கு அணிகலன்களும் தருவோம் என்று இராசமாபுரத்து ஒரு பக்கத்தே கேட்கும் என சீவக சிந்தாமணி ஆசிரியர் திருத்தக்க தேவர்பாடுகிறார்.

இல்லறத்திற்கு உயிர் ஆகிய விருந்தோம்பலின் அந்நகர மக்கள் கொண்டிருந்த ஆர்வம் இதிலிருந்து புலன் ஆகிறதுவிருந்தினர்களுக்கு . தாங்கள் அளிக்க விரும்பும் சுவையான உணவு வகைகளை கூறியது

மட்டுமின்றி தங்கள் இல்லத்தில் வந்து விருந்து உண்டால் விலை உயர்ந்த அணிகலன்களை பரிசாக தருவதாக அவர்கள் கூறுவதை புறநானூற்றில் காணும் இப்பண்பாடு தமிழகத்தில் இடைக்காலம் வரை நிலவியது என்பது உணர்த்துகிறது 'பிட்டங் கொன்றான்' குதிரை மலைக்கு தலைவனாகிய . மரையாவின் பாலை கொண்டு ,புதிதாக விளைந்த திணை அரிசி உலையிட்டு சுவைபட சமைத்து அகன்ற வாழை இலையில் உணவிட்டு பல விருந்தினர்களோடும் பகுத்துண்ணுவான் என்று கருவூர் கந்தப்பிள்ளை சாத்தனார் பாடுகிறார்இதனால் பழந்தமிழர் வாழை இலையில் . விருந்தினர்களுக்கு உணவு படைத்தனர் என்பது தெரிகிறது

ஐவகை நில மக்களின் உணவு உபசரிப்பு முறை

விருந்தோம்பலில் பழந்தமிழரின் ஒருமித்த ' பண்பு விளங்க நாம் சங்க இலக்கியத்தில் பல பாடல்களைக் காணலாம்நன்னிடம் பரிசு பெற . .நெடுந்தாரம் பயணம் செய்கிறான் ,கருதி தம் சுற்றத்துடன் சென்ற பாணன் பசி மிகுதியால் மிகவும் களைத்துப் போய் வரும் அக்கூட்டத்தினர் கானவர் இதை காணும் கானவன் .வாழும் ஊரை அடைகின்றனர் ஒருவன் அவர்களை அன்புடன் வரவேற்கிறான்.

அவர்களின் களைப்பு நீங்கும் படியாக இனிமையான மொழிகளைக் கூறி நெய்யில் வெந்த ஊண் பொறியலுடன் தினைச்சொற்றை உண்ணும் படி செய்தான்தம் சொந்த வீட்டில் அவர்கள் இருப்பதைப் போல . கானவனும் அவனது குடும்பமும் அவர்களுடன் இயல்பாகப் பேசி உறவாடினர்.இரவு அங்கேயே தங்கி செல்லும்படியும் கூறினர் .

மறுநாள் காலையில் பல பொருள்களுடன் மூங்கில் குழாயில் தேன் கலந்து செய்யப்பட்ட தெளிவான கள்ளை அவர்களுக்கு வழங்கிப் பின் , உடம்பு ஆகியவற்றின் ,பன்றி ,முதல் நாள் வேட்டையில் கிடைத்த கடமான் மூங்கில் அ ,ஊனைரிசியும் சேர்த்துக் காடெல்லாம் மனம் பரவும் படி ஆக்கிய சூட்டினை குறுமகளானவள் அவர்களுக்கு படைத்து மகிழ்ந்தால் பாடணும் அவள் சுற்றமும் மனம் நெகிழ்ந்து நன்றி கூறி அக்கானாவரிடம் விடை பெற்றுத் தம் பயணத்தை மேற்கொண்டனர் .

விருந்தோம்பும் பண்பில் சிறந்த கானவர் வாழும் பல குன்றுகளைக்கடந்துவளம் சிறந்த முல்லை நிலத்தையும் ,, மருத நிலத்தையும் அப்பாணர் கூட்டம் அடைகிறது.

முல்லை நில மக்களிடம் நன்னனைக் காணச் செல்கிறோம் என்று சொன்ன அளவிலேயே அவர்களை அன்புடன் வரவேற்றுத் தம் இல்லத்திற்கு அழைத்துச் செல்கின்றாள் ஆயற்குலப் பெண்ணொருத்தி. மூங்கில் அரிசியால் ஆக்கப்பட்ட சோற்றில், இரவு பொழுது ஆனதால் மேட்டு நிலத்தில் விளைந்த அரிசியைத் தூவி அவரை விதை கொண்டு சமைக்கப்பட்ட புளியங்கூழினை அவர்களுக்கு உண்ணக் கொடுத்தாள்]

ஆநிரை மேய்த்து வந்த வீட்டுத் தலைவனும் அவர்கள் வருகைக்கு தன் மகிழ்ச்சியை தெரிவித்தார்பொழுது விடிந்த. பின் வெள்ளாட்டுக்கறியுடன் சமைத்த ஊன் அரிசிச் சோற்றின் நடுவில் நெய் ஊற்றி அவர்களை உண்ணச் செய்து அவர்களை அனுப்பி வைத்தனர் அந்த ஆயர் குல மக்கள்.

அடுத்து அவர்கள் மருதநில மக்களாலும் அன்போடு வரவேற்பைப், அங்கு வயல்களில் எர.பெற்றனர். துகளை விரட்டும் உழவர்கள் பாடும் மங்கலப் பாட்டிற்கு ஏற்பத் தன் யாழில் மருதப்பண்ணைப் பாடி மகிழ்வித்தனர் அங்கும் அரிசியுடன் கலந்து சமைக்கப்பட்ட ஊண்சோற்றை. மருத நிலத்து உழவர் மக்கள் இவ்வாறு வேறுபாடு அளித்து மகிழ்ந்தனர் இன்றித் தமிழகமெங்கும் விருந்தோம்பும் சிறந்த பண்பாடு நிலவியதை மலைபடுகடாம் என்ற பத்துப்பாட்டின் பாடல் ஒன்று விரிவாக எடுத்துரைக்கிறது.⁹

இல்லறம்

ஆணும், பெண்ணும் இணைந்து திருமணம் செய்து வாழ்வது எதற்காக? பிள்ளைபேற்றிற்காகவா? இல்லை! தன்னிடத்து வரும் விருந்தினர்களை உபசரிக்கவே என்பதை உணர வேண்டும்.

“இருந்தோம்பி இல் வாழ்வதெல்லாம் விருந்தோம்பி வேளாண்மை செய்தற் பொருட்டு”¹⁰

எனும் குறள் வழி, இல்லற வாழ்க்கையின் உயிர் துடிப்பாக விளங்குவது விருந்தோம்பலே என வள்ளுவர் கூறுகிறார். கோவலன், கண்ணகியைப் பிரிந்து பல ஆண்டுகள் மாதவியுடன் சேர்ந்து இருந்தான். மாதவியிடம் இருந்து பிரிந்து மீண்டும் கோவலன் கண்ணகியிடம் வந்த போது, கண்ணகி அழுகிறாள். எதற்காக? பொன் போய் விட்டதே, பொருள் போய் விட்டதே,

இளமை போய் விட்டதே என்று அழுவில்லை. இத்தனை நாள் கோவலன் இல்லாமல் விருந்தோம்பல் போய்விட்டதே! என்று அழுகிறாள்.

**“அறவோர்க்களித்தலும் அந்தணர்ஓம்பலும்
துறவோர்க் கெதிர்தலும் தொல்லோர் சிறப்பின்
விருந்தெதிர் கோடலும் இழந்த என்னை”¹¹**

என்னும் பாடலடிகளின் வழி கண்ணகியின் அழகைக்கான காரணத்தை அறியலாம். ஒரு ஆண் தனித்து இருந்தாலும், பெண் தனித்து இருந்தாலும் விருந்தினர் வரமாட்டார். ஆணும், பெண்ணும் சேர்ந்த இல்லறத்தாராக இருக்கும் போது மட்டுமே விருந்தினர் வருவர். இத்தகைய விருந்தினரைப் போற்றி வரவேற்று உபசரிப்பதே இல்லறத்தில் உள்ளவர்களின் தலையாய கடமை என்பதை தொல்காப்பியர்,

**“கற்பும் காமமும் நற்பாலொழுக்கமும்
மெல்லியற் பொறையும் நிறையும் வல்லிதின்
விருந்து புறந்தருதலும் சுற்றம் ஓம்பலும்
பிறவும் அன்னகிழவோர் மாண்புகள்”¹²**

எனும் நூற்பா வழி விளக்குகிறார். தம் இல்லத்திற்கு விருந்தினர் வரவேண்டும் என்ற எண்ணத்தையும் அவ்விருந்தினருக்கு இனிய உணவு அளிக்க வேண்டும் என்ற விருப்பத்தையும் கொண்டிருப்பர். அதனால் மீன் வேட்டைக்குச் சென்ற கணவர் விரைவில் திரும்பி வரவேண்டும் என்று எதிர்நோக்கிக் காத்திருக்கும் செய்தியும் இரவில் விருந்தினர் வந்தாலும் மனைவியும் கணவனும் சேர்ந்து மகிழ்ச்சியுடன் வரவேற்று விருந்து படைக்கும் செய்தியும் நற்றிணையில் இடம் பெற்றுள்ளன.

**“..... மனையிலிருந்து
இருங்கழி துழவும் பனித்தலைப்பரதவர்
திண்திமில் விளக்கம் எண்ணும் ”¹³
“அல்லி லாயினும் விருந்துவரின் உவக்கும்
முல்லை சான்ற கற்பின் மெல்லியல் ”¹⁴**

சிறுபாணாற்றுப்படை அரசர்களின் கொடைச் சிறப்பைக் கூறுவதுடன் விருந்தோம்பல் பற்றிய செய்திகளையும் கூறுகின்றது. எயில்பட்டின

பரதவப் பெண்கள் சூடான குழல் மீன் கறியையும், வேலூரில் இருக்கும் எயினர் குலப்பெண்கள் இனிய புளிக்கறி சேர்த்து சமைத்த சோற்றுடன் காட்டுப்பசு இறைச்சியையும், ஆமூரைச் சார்ந்த உழவர்களின் தங்கைகள், குற்றிச் சமைத்த சோற்றுக் கட்டியுடன் பிளந்த காலுடைய நண்டுக்கறியையும் விருந்தோம்பலுக்குப் பயன்படுத்துவர் என்று சிறுபாணாற்றுப்படை கூறுகின்றது.

‘எயிற்றியர் அட்ட இன்புளி வெஞ்சோறு
தேமா மேனிச் சில்வளை ஆயமொடு
ஆமான் நாட்டின் அமைவரப் பெறுகுவீர்’¹⁵
சுவைப்பு மான் அரிசி அமலை வெண்சோறு
சுவைத்தாள் அலவன் கலவையொடு பெறுகுவீர்’¹⁶

விருந்தோம்பலின் முக்கியத்துவத்தைக் கூறுவதுடன் ஒவ்வொரு ஊரிலும் என்ன வகையான உணவுகள் விருந்துக்குப் பயன்படுத்தப்பட்டன என்பதையும் சிறுபாணாற்றுப்படை சுட்டிக் காட்டுகின்றது. இவ்வாறு சங்க இலக்கிய காலம் முதல் இல்லறத்தில் உள்ள மகளிர்கள் விருந்து உபசரிப்பில் ஈடுபட்டனர் என்பதை அறிய முடிகிறது.

விருந்தோம்பல் பண்பு

தமிழர்களின் வாழ்வில் மிக உயரிய பண்பாடுகளில் விருந்தோம்பல் என்பதே இன்றியமையாத ஒன்றாகும். இத்தகைய பண்பாட்டினைத் தமிழ் இலக்கியங்கள் வாயிலாக நம் விருந்தோம்பல் பண்பாட்டினை அறியமுடிகிறது. விருந்தோம்பலில் தமிழர்கள் தலை சிறந்தவர்கள் தமிழ் இலக்கியங்கள் எல்லாவற்றிலும் தமிழர்களின் இச்சிறந்த பண்பைக் காணலாம். இல்லறத்திலே வாழ்வோர்க்குரிய கடமைகளில் “விருந்துபுரத்தல்” என்பதைச் சிறந்த கடமையாக அறநூல்கள் குறிக்கின்றன. இந்த அறநூல்களின் முறையையே பண்டைத்தமிழர்கள் பின்பற்றி வந்தனர். விருந்தினர் என்றால் உறவினர் என்று இக்காலத்தினர் நினைக்கின்றனர். ஆனால் உறவினர் வேறு விருந்தினர் வேறு. முன்பின் அறியாத புதியவர்களையே விருந்தினர் என்று குறிப்பிடுவர். உதவி தேடி வந்தவர்களையே விருந்தினராக ஏற்றுக் கொண்டு உபசரித்து வந்தனர். ஒரு இனத்தவரின் சிறந்த பண்பாட்டை விளக்குவது அவர்களுடைய விருந்தோம்பும் குணமேயாகும். இவற்றை நற்றிணையில்,

**“வரையாத்தாரம் வருவிருந்து அயரும்
தன்குடி வாழ்நர் அம்குடிச்சீறார்”¹⁷**

என்ற நற்றிணைப் பாடலில் உணவுப் பண்டங்களை வரும் விருந்தினர்களுக்குக் கொடுத்து பின்பு தாங்களும் உண்டு வந்துள்ளனர். புறநானூற்றில் புறம் சார்ந்த இலக்கியங்களில் வீரம் ஆட்சித்திறன் இவற்றை மட்டும் நம் தமிழ்ப்புலவர்கள் குறிப்பிடுவதோடு மட்டுமல்லாமல் பண்பாடு, விருந்து போன்ற செய்திகளையும் குறிப்பிட்டுள்ளனர்.

**“.....யாணாத்தாகியரிநர்
கீழ்படைக்கொண்டவானையுமுழுவர்
படைமிளிர்ந்திட்டயாமையுமறைநர்
கருபிற்கொண்டதேனும்பெருந்துறை
நீர்த்தருமகளிர்குற்றகுவளையுமும்
வன்ப்புலக்கேளிர்க்குவருவிருந்தயரும்
பென்புலவைப்பினன்னாட்டுப்பொருந்”¹⁸**

நாள்தோறும் குறையாத உழைப்பையும் வருவாயையும் உடைய உழவர்கள் கொண்டு வந்த ஆமை, கரும்பிலிருந்து எடுத்த தேனையும் பெண்டிர் எடுத்து வந்து குவளை போன்றவற்றை வன்புலத்திலிருந்து வந்த விருந்தினர்க்கு விரும்பிக் கொடுத்துள்ளனர் என்ற செய்தி விருந்தின் உபசரிப்பை தெளிவாக உணரமுடிகின்றது.

விருந்தினரைப் போற்றும் முறை

நம்மை நாடி வரும் விருந்தினரை மென்மையான சொல்லைக் கூறியும், உள்ளம் கலந்து உறவாடியும், தங்குவதற்கு வசதியான இடமளித்தும், ஆடை அணிகலன்கள் முதலியவற்றையும் அளிக்க வேண்டும். இவ்வாறு விருந்தினரை உபசரிப்பவர்களைத் தேவர்கள் தம்விருந்தினராக ஏற்றுக் கொள்வார்கள் என, ஏலாதி பண்டையத் தமிழரின் விருந்தோம்பல் முறையைத் தெரிவிக்கிறது

**“இன்சொல், அளாவல், இடம், இனிது ஊண்யாவர்க்கும்
வன்சொல்களைந்து வகுப்பானேல் – மென்சொல்
முருந்து ஏய்க்கும் முட்போல் எயிற்றினாய்! நானும்
விருந்து ஏற்போர்விண்ணோர் விரைந்து”¹⁹**

மேலும், இவையே அன்றி விருந்தினரை வரவேற்கும் முறையினை, விவேகசிந்தாமணி என்னும் நூல்,

“விருந்தினனாக ஒருவன் வந்துஎதிரின்
வியத்தல் நல்மொழி இனிதுஉரைத்தல்
திருந்துற நோக்கல் வருகென உரைத்தல்
எழுதல் முன் மகிழ்வன செப்பல்
பொருந்து மற்றவன் தன் அருகுற இருத்தல்
போம் எனின் பின் செல்வதாதல்
பரிந்து நல்முகமன் வழங்கல் இவ்வொன்பான்
ஒழுக்கமும் வழிபடும் பண்பே”²⁰

என்னும் பாடலின் வழி, தன் இல்லறத்திற்கு வரும் விருந்தினரை மெச்சுதலும், அவனிடத்து இனிமையான மொழி பேசுதலும், முகமலர்ச்சி கொண்டு நோக்குதலும், வருக என வரவேற்றலும், மரியாதை நிமித்தம் எழுந்து நிற்பதும், அவன் மகிழும்படியான செய்திகளைக் கூறுதலும் வந்து சேர்ந்த அவனது அருகிலேயே அமர்வதும், விடைபெற்றுச் செல்லும் போது நேசமுற்று பின் சென்று, மகிழ்வான முகத்துடன் அவனை வழியனுப்புதல் என ஒன்பது வித முறைகளில் ஒருவன் விருந்தினரை உபசரிக்க வேண்டும் என்று கூறுகிறது.

விருந்தினர்கள் விடைப்பெற்றுச் செல்லும் போது, அவர்கள் பின்னே, ஏழடி நடந்து சென்று அவர்களை வழியனுப்பும் முறை தமிழரிடையே நிலவிய பண்டை மரபு ஆகும். இம்மரபை, கரிகாலன், தன்னை நாடி வந்த பொருநர்களை வரவேற்று உபசரித்து, அவர்கள் விடைபெறும் போது ஏழடிதூரம் நடந்து சென்று வழியனுப்பினான் என்பதை,

“காவின்ஏழுஅடிப் பின் சென்று”²¹

மேற்கண்ட பாடலடி விளக்குகிறது.

விருந்து இடம் முறை

விருந்தோம்பலில் உபசரிக்கும் பாங்கே முதன்மையானதுமுகம் . மலர்ந்து உபசரிக்கும் போது, விருந்துப்பொருள் உப்பில்லாதக் கூழாக இருந்தாலும் சிறப்பாக இருக்கும் என்பதை விவேகசிந்தாமணி

வெளிபடுத்துகிறது ஒருவனது உடல், பசியை அதிகரிக்குமே தவிர, பசியைத் தீர்க்காது. இதனை,

ஒப்புடன் முகம் வரந்தே
உபசரித்துண்மைப் பேசி
உப்பில்லாக் கூழ் திட்டாலும்
உண்பதே அமிர்தமாகும்
முப்பழமொடு பாலன்னம்
முகங்கடுத் திடுவாராயின்
கப்பிய பசியினோடு
கடும்பசி ஆகுத்தானே”²²

என்னும் பாடலடி உணர்த்துகிறது. மேலும், ஒருவன் பரிமாறுகின்ற உணவானது புளித்துப் போன குழம்பு, தவிடு, கூழ், புழுக்கள் பற்றிய மாவு, அரைக்கீரையின் வேர், கெட்டியாய் இல்லாத தயிர், பக்குவம் தவறிய சருக்கரைப்பாகு, கிளறியகளி, நன்றாகத் தீட்டப்படாத அரிசியில் பொங்கி இடப்பட்ட சோறு உப்பு போடப்படாத நீராகரம் ஆகிய இவையே ஆயினும், இவ்வுணவானது அன்புடன் பரிமாறப்பட்டதாக இருக்க, அப்படிப்பட்ட உணவைச் சாப்பிட்டால் எவ்விடத்திலும் அது அருஞ்சுவை உடையதாய் இருக்கும் என்கிறது.

இதற்கு மாறாக பக்குவப்பட்ட தேன்பாகு, பசுநெய், பருப்புவகைகள், முப்பழவர்க்கங்கள், பால்சாத வகைகள், தாளிக்கப்பட்ட கறி வகைகள், பலகாரவிதங்கள் போன்றவற்றுடன் சுண்டக்காய்ச்சப்பட்ட திரட்டுப் பால், சருக்கரைப் பொங்கல் முதலியவற்றுடன் உணவு படைத்தாலும், அன்போடு இடப்படாத அந்த உணவால் திருப்தி உண்டாவதில்லை என்பதையும் விவேகசிந்தாமணி விளக்குகிறது.

“கெட்டசாறு தவிடு கஞ்சி
கிருமி உண்ட மாஅரைக்
கீரைவேர் தெளித்த மோர்மு
றிந்த பாகுகிண்டுமா
இட்டசோறு கொழியல் உப்பி
டாதுபுற்கை ஆயினும்
எங்கும் அன்பதாகநுங்க
இன்பமாயி ருக்குமே

பட்டபாத பசுவின் நெய்ப்
 ருப்பு முக்கனிக்குழாம்
 பானிதங்கள் தாளிதங்கள்
 பண்ணிகார வகையுடன்
 அட்ட பால குழம்புகன்னல்
 அமுத மோடும்உதவினும்
 அன்பனோடளித்தி டாத
 அசனம் என்ன அசனமே”²³

என்னும் பாடலடி உணர்த்துகிறது. எனவே எத்தகைய உணவனை இட்டாலும் அதனை அன்பினோடு இடுதல் வேண்டும் என்பதே பழந்தமிழரின் விருந்தோம்பல் கொள்கையாகும்.

அதுவும் ஒரு நாளைக்கு ! உணவு தண்ணீர். வீட்டில் ஒன்றும் இல்லை ஒரு குடத்திற்கு மேல் மறு குடத்திற்கு வழியில்லை; இந்நெருக்கடியான நேரத்தில் சுற்றத்தினர் வந்து சூழ்ந்துவிட்டனர் சுற்றத்தார் என்றால் . ஒருவரல்லார்; இருவரல்லார்; கடல் நீரும் போதா அளவில் பலர் கூடிவிட்டனர் அஞ்ஞான்று ., பெண் தன் முழுத் திறமையையும் பயன்படுத்த வேண்டும் இது பற்றியன்றோ .,

“குடநீர் அட் டுண்ணும் இடுக்கட் பொழுதும்
 கடல்நீர் அற உண்ணும் கேளிர் வரினும்
 கடனீர்மை கையாறாக் கொள்ளும் மடமொழி
 மாதர் மனைமாட்சி யாள்”²⁴

என நாலடியாரும் முழங்குகின்றது. இக்காலத்தில் மகளிர் விருந்தினரை வரவேற்று ஒம்புதலைப் பாவேந்தர் பாரதிதாசனும் இருபதாம் நூற்றாண்டில் தமிழகத்தில் உள்ள குடும்பங்கள் பல்கலைக்கழகங்களாக திகழ வேண்டும் என்னும் உயர்நோக்குடன் திருக்குறளின் விளக்கமாக குடும்ப விளக்கு என்னும் காப்பியத்தை இயற்றினார். தமிழ் மொழி இன ஆர்வம் கொண்ட கவிஞர் தமிழர்கள் தங்கள் தனிப்பெரும் பண்பாடாக போற்றிய விருந்தோம்பலை இரண்டாம் பகுதியில் அமைந்துள்ளார்.

பொன்துலங்குமேனி
 புதுமெருகுகொள்ளமேனி

**அன்றலர்ந்தசெந்தா
மரையாக-நன்றே
வரவேற்பாள்'²⁵**

என விருந்தின் பெருமையை வெளிப்படுத்துகிறார்.

முடிவுரை

சங்கத் தமிழர் விருந்தோம்பலை அறமாகப் போற்றியுள்ளனர். தாம் ஈட்டிய பொருளைக் கொண்டு தான் மட்டும் இல்லறம் நடத்தாமல், அவ்இல்லறம் நடத்த தவறியவர்களுக்கு ஈதல் எனும் கோட்பாட்டைக் கொண்டு தன்னால் இயன்ற மட்டும் முறையாக விருந்தோம்பல் செய்து சங்க மக்கள் தங்கள் வாழ்க்கையை நடத்தியுள்ளனர்.

மனித இனம் எப்படி வாழ வேண்டும் என்பதனை விட எப்படி வாழக் கூடாது என்று வாழ்வியலை கற்றுக் கொடுத்த தமிழரின் பண்பாட்டு அடிச்சுவடுகள் இன்றும் உலகம் முழுவதிலும் தடம் பதித்து இருக்கிறது என்றால் உயர்ந்த சிந்தனைகளையும், உயர்வான எண்ணங்களையும் சமூகம் எனும் மணற்பரப்பில் விதைத்துச் சென்றிருக்கிறது என்று தானே அர்த்தம். பண்பட்ட மண்ணில்தான் செடிகளும் கொடிகளும் துளிர்விடும் அதுபோல . இந்தச் சமூகம் பண்பட வேண்டும் என்றால் நல்ல பண்பாடும் இருக்க வேண்டும் என்பதனை தமிழினம் இத்தரணிக்குக் கற்று கொடுத்து இருக்கிறது. நாடாண்ட மன்னன் முதல் குடிசை வாழும் சாதாரண குடிமகன் . வரை குலம் காக்கும் பண்பாட்டை கட்டிக் காத்து பார் போற்ற வாழ்ந்த இனம் தமிழினம் இது வரலாற்றுப் பதிவு. இலக்கியங்கள் தொடங்கி இன்றைய இணையம் வரைக்கும் தமிழரின் பண்பாடும் பதிவுகள் தன்னைக் காட்சிப்படுத்தி நிற்கிறது. நாகரீகம் என்ற பெயரில் தலைமுறை கடந்து . விட்டாலும் தமிழரின் பண்பாட்டு எச்சங்கள் வாழ்வியலின் ஒவ்வொரு தளத்திலும் பின் தொடர்ந்து வருகிறது என்பதை இக்கட்டுரையின் வாயிலாக அறிய முடியும்.

துணைநூற்பட்டியல்

1. தமிழர் பண்பாடும் கலையும் , 'அழகப்பா பல்கலைக்கழகம் தொலைநிலைக் கல்வி இயக்ககம்
2. ச', 'கிருஷ்ணமூர்த்தி . திருக்குறள் பழைய உரைதமிழ் நாடு அரசு தொல்பொருள் , ' ஆய்வுத் துறை முதற் பதிப்பு -1993

3. மேலது
4. நவேங்கடசாமி நாட்டார்.மு., 'புறநானூறு14 – சென்னை ,சாரதா பதிப்பகம் , '
5. மேலது
6. மேலது
7. மேலது
8. சுந்தர காண்டம் – சென்னை ,திருமகள் நிலையம் ,காட்சிப் படலம் , '17
9. சு சங்க கால மக்கள் ,தண்டபாணி .வாழ்க்கை ஜெயலக்ஷ்மி பப்ளிகேஷன்மதுரை ,
-03
10. ச' ,கிருஷ்ணமூர்த்தி .திருக்குறள் பழைய உரைதமிழ் நாடு அரசு , '
தொல்பொருள் ஆய்வுத் துறை முதற் பதிப்பு -1993
11. வேங்கடசாமி நாட்டார்.மு.(உ.ஆ), 'சிலப்பதிகாரம் கௌராபதிப்பகம்,
சென்னை. பதி.2017.
12. இளம்பூரணர்(உ.ஆ), 'தொல்காப்பியம்பொருளதிகாரம்', கௌராபதிப்பகம்,
சென்னை-14. பதி.2017.
13. குருநாதன் (ப.ஆ), 'புறநானூறுமூலமும்உரையும்', வடிவேல் பதிப்பகம்,
தஞ்சாவூர்-4. பதி. 2003.
14. மேலது
15. முத்துஇராமமூர்த்தி., ' பத்துப்பாட்டு சிறுபாணாற்றுப்படை மூலமும்
உரையும்', சாரதா பதிப்பகம்14 – சென்னை ,
16. மேலது
17. கதிர்மகாதேவன் (உ.ஆ), 'நற்றிணை', முல்லைபதிப்பகம், சென்னை, பதி.2012.
18. குருநாதன் (ப.ஆ), 'புறநானூறுமூலமும்உரையும்', வடிவேல் பதிப்பகம்,
தஞ்சாவூர்-4. பதி. 2003.
19. ஆசிரியர்குமு(உரை), 'ஏலாதி', சாரதாபதிப்பகம், சென்னை,பதி.2018.
20. பத்மநாயன்(உரை), 'விவேகசிந்தாமணி', கற்பகம் புத்தகாலயம், சென்னை,
பதி.2008.
21. கமலாமுருகன்(உரை), பொருநராற்றுப்படை சாரதாபதிப்பகம், சென்னை,
பதி.2008.
22. பத்மநாயன்(உரை), விவேகசிந்தாமணி கற்பகம் புத்தகாலயம், சென்னை,
பதி.2008.
23. மேலது
24. நாலடியார் , புலியூர்க் கேசிகன், கௌராபதிப்பகம், சென்னை-14
25. பாரதிதாசன், 'குடும்ப விளக்கு', நர்மதா பதிப்பகம், பதி. 2006.